

3. D – Day

Men krijgt geen 2é kans voor een 1é indruk

Een heel belangrijk moment voor de toekomst van een pup is de periode waar de mens hem niets leert, maar men hem wel de kans geeft om te leren. Dat noemt verrijkt opgroeien.

Het pupje kan opgehaald worden. Het zoveelste belangrijke moment in het leven van de pup maar ook voor de nieuwe eigenaar en zijn familie. Ook hier kunnen grote fouten gemaakt worden en spijtig genoeg worden ze ook nog steeds gemaakt. Mensen zijn op dit moment meestal op hun zwakste. Het is een nerveus moment, er is veel emotie en meestal weinig kennis aanwezig en dat pupje is een klein lief ding dat nog niets heeft fout gedaan. Wanneer de nieuwe baas niet alert is zal dat niet lang meer duren.

Laat ons beginnen bij het begin. De meeste pups mogen het nest verlaten op 8 weken. Voor mij is dat de maximum leeftijd om aan een zéér belangrijke taak te beginnen. U haalt de pup 's morgens op zodat de pup nog heel de dag heeft om aan de nieuwe situatie te wennen. De nieuwe baas (of de persoon die zich in hoofdzaak met de hond zal bezighouden) zorgt ervoor dat hij zelf niet moet rijden zodat hij de pup op zijn schoot kan houden tijdens de rit naar huis. Op zijn schoot ligt een groot badlaken want de kans is groot dat de pup speekselt of zelfs overgeeft. Wanneer men (zoals ik omschrijf) daarop voorzien is vangt men dit met de grote handdoek gemakkelijk op. Men stopt even om de handdoek te wisselen en de kans is groot dat dit de laatste keer was dat de hond ziek werd in de auto.

Wanneer men echter met zijn beste kostuum aan in de auto zit en de pup geeft over, kan er paniek ontstaan. De kans is dan groot dat u op dat moment wagenziekte installeert bij de pup waar je daarna nog lang last van hebt en de pup natuurlijk ook. Het is evident dat de pup voor zijn vertrek geen voeding gekregen heeft.

Thuisgekomen even iedereen onder controle. Het is gewoon een pupje, dat ook moet opgevoed worden. Eerst even naar de plaats waar het in het begin zal uitgelaten worden. Wanneer het dan zijn plasje doet is dat geweldig en wordt het daarvoor beloont. Daarna naar binnen en het even laten bekomen en verkennen. Zorg ervoor dat de meeste zaken waar het pupje bij kan in het begin verwijderd zijn en dat er wel wat speelgoed ligt waar hij wel kan mee spelen of in bijten

Kortom, zorg ervoor dat hij niet alleen “foei” of “mag niet” of “nee” te horen krijgt maar dat hij ook aan veel zaken wel mag aanzitten. Op die manier leert hij veel gemakkelijker dat hij van sommige zaken moet afblijven. Men noemt dat kanaliseren!

Wat u op dit moment moet trachten te doen is je hond zindelijk maken en dat doet u door hem te belonen wanneer hij het doet op de plaats waar het moet. Voor de meeste honden geldt dat hij of zij na de kleine of grote boodschap een snoepje krijgt maar dat blijft u niet doen. Immers vrij snel heeft de hond door dat hij door te plassen een snoepje verdient en dat is goed maar het snoepje moet dan vervangen worden door een knuffel want anders riskeert u dat de hond niet meet uitplast en al na een beetje stopt voor zijn snoepje. Dit verschilt natuurlijk veel van hond tot hond.

Wanneer de hond een ongelukje heeft op een plaats waar het niet hoort moet u dat negeren, minstens tot hij 50 à 60 keer beloont is om het op de goede plaats te doen. Pas dan kunt u vermanend "NEE" zeggen wanneer het fout loopt. Op die manier leert de pup zeer vlug hoe het wel moet.

Uiteraard kan u ervoor zorgen dat de kans op ongelukjes zéér klein is. Dat doet u door telkens wanneer de pup wakker wordt hem direct op te pakken en naar buiten te gaan, naar de plaats waar hij wel zijn behoefte moet doen. Wanneer de pup langer dan 25 minuten wakker is doe je dit ook, weer opnieuw naar buiten. Ook iedere keer voor je hem eten geeft en iedere keer nadat hij gegeten heeft.

Dat de pup veel voordeel heeft van natuurvoeding zal voor iedereen duidelijk zijn maar ook u haalt er hier rechtstreeks profijt van. Een pup wordt namelijk veel gemakkelijker zindelijk bij natuurvoeding want hij moet daardoor veel minder drinken. Wanneer je consequent beloont hebt na de boodschap en zo goed mogelijk timet wanneer hij moet, hebt u niet alleen weinig ongelukjes binnen maar heel snel zal uw kleine pup zijn plasje ook op commando doen.

Hou er rekening mee dat straffen bij een hond nooit helpt maar een pupje dat je nog maar pas hebt kan je ook nog niet corrigeren. Het kan dat de eerste dagen nog niet verstaan, het wordt alleen bang. U kunt het natuurlijk wel al leiden en begeleiden. Op die manier leert het u als leider kennen. Het leert u respecteren en vertrouwen en leert ook gaande weg het negatieve commando bvb "het mag niet". Wanneer de tijd rijp is moet u natuurlijk wel corrigeren, nooit straffen!

Maar dat is nu nog niet aan de orde. Het pupje is pas bij u en moet zijn eerste nacht nog in. Dat doet u het beste door hem niet alleen de eerste nacht (maar zelfs meerdere nachten) niet in, maar naast uw bed te laten slapen. Best in een kleine kamerkennel of wanneer u daar niet over kunt beschikken in een kleine maar hoge kartonnen doos, waar hij wel kan in liggen maar niet uit kan kruipen.

Consequent zijn! Pupjes proberen, maar elke zwakte van u heeft grote gevolgen. U laat het pupje eerst nog uit natuurlijk en u zet ook een wekker zodat u het tijdstip bepaald wanneer de pup uit de kamerkennel komt. Ga ervan uit dat een pup van 8 weken, die moe is en natuurvoeding krijgt, +/- 6 uur zijn behoefte kan ophouden. Elke volgende nacht

maakt u die tijd een beetje langer tot u aan een normale nachtrust komt van 8 uur. Dat kan men al na +/- 1 week. Fout is om zoveel dekentjes of vetbed in de kamerkennel te leggen zodat wanneer het pupje er toch zou in plassen hij daarvan geen last meer heeft. De grootste fout die u zou kunnen maken is het pupje eruit te halen omdat het blijft piepen, janken of blaffen.

Een pupje leert als volgt: ik piep, blaf of jank lang genoeg en zo krijg ik dat deurtje open!

Wanneer u dus eenmaal uw hart volgt krijgt u dat nooit meer afgeleerd. Wanneer het pupje door lang of hard te janken het deurtje heeft open gekregen zal hij de volgende keer nog harder proberen. Er is maar één weg die naar succes leidt en dat is volhouden en consequent zijn. Wie een hond wil moet deze korte (als u het goed doet) beproeving erbij nemen. Elke toegeving, zelfs een sussend woord brengt de oplossing verder weg.

U moet sterk zijn, niet egoïstisch en uw verzorgingsdrang onder controle houden. Uw pupje verdient een goede sterke leider. Sentiment en emotie zijn voor uw kleine hond de slechtste raadgevers voor zijn toekomst.

Denis Steurs